

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Joventut i salut

La celebració a Madrid, el mes d'agost vinent, d'una nova edició de la Jornada Mundial de la Joventut ha fet que el lema de la Campanya del Malalt 2011 tingui aquests dos eixos de «Joventut i salut». A l'hora d'escollir-lo com a tema del present curs, s'albirava com a objectiu, d'una banda, dirigir l'atenció vers l'apropament als malalts joves tot fent-ne el seguiment i, de l'altra, promoure la incorporació dels joves a la Pastoral de la Salut.

La necessitat d'acostar-se als malalts joves és un dels reptes que totes les comunitats parroquials s'han de plantejar. Si bé és obvi que existeixen malalties pròpies de la gent gran, malauradament n'hi ha d'altres que ho són de la gent jove i que, en alguns

casos, poden ser causa d'aïllament i marginació.

De cara a la col·laboració dels joves en la Pastoral de la Salut, hi ha les experiències d'alguns grups de joves que es fan presents a les residències on viuen persones grans o delicades de salut i les acompanyen a participar en determinats actes com, per exemple, en l'eucaristia del diumenge. Un bon mitjà d'iniciació en aquest sentit l'ofereix l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes mitjançant els pelegrinatges diocesans que organitza cada any a Lurdes de França. Així ho corroboren molts dels qui ara treballen en la Pastoral de la Salut i que van començar assistint-hi de joves com a personal de servei.

Diumenge VI de Pasqua | Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols (8,5-8.14-17)

En aquells dies Felip baixà a la província de Samaria, i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia cas de Felip, després de sentir-lo i de veure els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts, xisclant tant com podien, i molts invàlids o paralítics recobraven la salut. La gent d'aquella província se n'alegrà molt.

Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samaria havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Hi anaren, doncs, i pregaven per ells perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant.

Salm responsorial (Salm 65)

Aclama Déu, tota la terra.

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són d'admirables, les vostres obres!»

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom.» / Veniu a contemplar les gestes de Déu / Que n'és d'admirable el que fa amb els homes!

Lectura de la primera carta de sant Pere (3,15-18)

Estimats, reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor. Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però feu-ho serenament i amb respecte. Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians s'hauran d'avergonyar d'haver-ne malparlat. Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament. També Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (14,15-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de coneixe'l, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra, i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que jo estic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li faré conèixer clarament.»

2

full

Jesús no ens ha deixat pas orfes! | Pere Casas Font.....

Ser cristià és difícil. Sempre ho ha estat. Com tota fidelitat a una persona o a un projecte de vida, la dels cristians a Jesús i a l'Evangeli no és pas bufar i fer ampolles. Això no obstant, és possible de viure la Bona Nova de Jesús i el manament de l'Amor. I no pas gràcies al nostre esforç, encara que també, sinó sobretot perquè l'Esperit del Ressuscitat és present entre nosaltres, i aquest Esperit dóna continuïtat i consistència a la nostra fe, a la nostra esperança i a la nostra caritat. Jesús habita en nosaltres per mitjà del seu Esperit i fa que constantment puguem continuar vivint com a fidels seguidors de l'Evangeli..

Si és així és perquè el mateix Jesús, abans de pujar al Pare, va prometre que no «ens deixaria pas orfes», sinó que «pregaria al Pare que ens enviés l'Esperit de veritat perquè es quedés amb nosaltres per sempre». I aquest Esperit és la garantia, no sols que Jesús és viu, sinó que es vagi construint també l'obra del Regne de Déu enmig del món.

I sabrem que l'Esperit de Jesús és amb nosaltres, si estimem. Aquest Esperit sempre ens farà viure en actitud d'ofrena gratuïta i bondadosa envers tothom, sobretot els més febles. Sabent que no som orfes, volent estar a prop de tots els qui ens necessiten.

Els joves i la malaltia | Romà Casanova, bisbe de Vic

Aquest any la Pastoral de la Salut, aprofitant l'avinentsa de la Jornada Mundial de la Joventut, ens proposa el tema dels joves i la malaltia. De fet, aquest binomi de jove i malaltia el trobem estrany. Ens costa d'entendre el món de la malaltia present entre els joves. Però si mirem més de prop veiem com en molts de joves –gràcies a Déu, pocs en percentatge– hi és present la malaltia.

La malaltia és una realitat que apareix en un moment o en un altre de la vida. Amagar als ulls dels joves aquesta realitat no és educar-los en la veritat de la vida. Els joves han de saber posar-se al davant la malaltia present en les persones del seu entorn. En la Pastoral de la Salut present en les parròquies, hospitals i residències de la nostra diòcesi, són pocs els joves que hi participen. Cal encoratjar aquesta presència, tant per al bé dels mateixos joves, per a entrar en l'escola de vida i d'esperança que és el sofriment, com també per als mateixos malalts, que agraeixen la visita i la cura dels joves. L'experiència de l'Hospitalitat de Lurdes, en la qual participen joves, és model i escola d'aquesta relació entre els joves i la malaltia.

Ens cal també afrontar el tema de la malaltia en els joves. Ens cal acompanyar els joves en aquest moment de la seva vida. La malaltia no és una realitat estranya a la nostra condició humana. La feblesa del nostre cos, a causa de la malaltia, és un moment propici per a cercar el valor de la mateixa vida i per a treure del més pregon

del nostre cor les forces per a lluitar, posant la confiança en el Déu de la vida, el Déu que és Amor.

L'acompanyament dels joves malalts ha de ser, com en tots, fugint del paternalisme. La persona malalta conserva sempre la seva dignitat i la seva responsabilitat per a portar la seva vida en el camí de la caritat en la veritat. El mer sentimentalisme no és escola de caritat autèntica, perquè fuig de la veritat. «Només en la veritat resplendeix la caritat... Sense veritat, la caritat cau en mer sentimentalisme. L'amor es converteix en un embolcall buit que es farceix arbitràriament. Aquest és el risc fatal de l'amor en una cultura sense veritat... La veritat allibera la caritat de l'estretor d'una emotivitat» (Benet XVI, *Deus caritas est*, 3).

En aquest moment de la «nova evangelització» ens cal tornar a recordar que el qui realment salva, el qui pot donar sentit a la vida, el qui dóna força per a sofrir amb ell, el qui és l'únic i veritable metge de la nostra ànima i del nostre cos, perquè és el Salvador de tots els homes i de tot l'home, és Jesús. Parlar de Jesús als nostres joves malalts, portar-los al trobament amb ell, portar-los als sagraments de l'Església on es realitza aquest encontre salvador, és la tasca fonamental que tenim com a Església, i especialment com a Pastoral de la Salut, i és el que els nostres malalts, joves o grans, esperen de nosaltres.

Agenda litúrgica de la setmana

29 □ **Diumenge VI de Pasqua / Cicle A.** Sant Just, bisbe (s. VI).

Lectures: Fets 8,5-8 / Salm 65 / 1Pere 3,15-18 / Joan 14,15-21

Litúrgia de les hores: Setmana II

30 □ **Dilluns.** Sant Ferran III (†1252). Santa Joana d'Arc, verge (†1431).

Beat Pere Tarrés, metge i prevere (†1950).

Lectures: Fets 16,11-15 / Salm 149 / Joan 15,26–16,4a

31 □ **Dimarts.** La Visitació de la Mare de Déu. Santa Amèlia, verge (s.

VII?). Santa Peronella, verge (s. I).

Lectures: Romans 12,9-16b / Salm Isaïes 12,2-3.4bcd.5-6 / Lluc 1,39-56

1 ■ **Dimecres.** Sant Justí, màrtir (s. II).

Lectures: Fets 17,15.22–18,1 / Salm 148 / Joan 16,12-15

2 □ **Dijous.** Sant Marcel·lí i sant Pere, màrtirs (†303).

Lectures: Fets 18,1-8 / Salm 97 / Joan 16,16-20

3 ■ **Divendres.** Sant Carles Luanga i companys, màrtirs (†1886). Santa Clotilde, reina (†545).

Lectures: Fets 18,9-18 / Salm 46 /

Joan 16,20-23a

4 □ **Dissabte.** Sant Francesc de Caracciolo, prevere (†1608). Santes Noemí i Rut.

Lectures: Fets 18,23-28 / Salm 46 / Joan 16,23b-28

5 □ **Diumenge de l'Ascensió del Senyor / Cicle A.** Sant Bonifaci, màrtir (†754).

Lectures: Fets 1,1-11 / Salm 46 / Efesis 1,17-23 / Mateu 28,16-20

Buscant resposta a una pregunta: «Què n'has fet, del teu baptisme?» (2) ...

La primera part d'aquesta reflexió es va publicar a les pàgines centrals del Full de fa quinze dies.

5. El baptisme ens va incorporar a l'Església, Cos de Crist

Quan diem que un dels efectes del baptisme és incorporar-nos a l'Església, Cos de Crist, no es tracta solament d'una incorporació sociològica (com aquell que es fa soci d'una penya esportiva o d'un grup d'amics de la natura); és també una incorporació *ontològica* (que afecta tot l'ésser de la persona), esdevenim membres de l'Església, entrem a formar

part d'una «comunitat de fe, d'esperança i de caritat», d'una comunitat que és obra de Déu, que fa camí, no pas gràcies als nostres mèrits, sinó gràcies a l'ajuda de Déu. El baptisme uneix a Crist i uneix tots els batejats entre ells en la comunió dels sants.

El baptisme és font de responsabilitats i deures, que es poden resumir dient que tots els fidels ens hem d'esforçar a menar una vida santa. Joan Pau II va recordar-nos que «és absolutament necessari que cada fidel laic tingui una viva consciència de ser un "membre de l'Església", al qual ha estat confiada una tasca original, insubstituïble i indelegable, que ha de dur a terme pel bé de tots»: s'ha de sentir responsable de la vida i missió de l'Església.

6. El baptisme ens fa participar de la triple missió de Crist

Jesús, el Messies, durant la seva estada en aquest món va anunciar la paraula de Déu (missió profètica), va

transformar i santificar el món (missió sacerdotal) i, tot i ser Déu, no va venir en aquest món a fer-se servir sinó a servir els altres (missió reial).

Així, doncs, el baptisme ens convoca a participar en aquesta triple missió profètica, sacerdotal i reial. El batejat, per do de Déu i per pròpia acceptació lliure, ha de viure la seva fe fent-se ambaixador i portaveu de la paraula de Déu; unit a Déu en la pregària, ha de portar una vida santa i participar en la litúrgia de l'Església; i s'ha d'esforçar a posar-se al servei del proïsme, sobretot dels germans que més ho necessiten, com ho recorda la paràbola del bon samarità. Aquesta és també la triple referència que ha de tenir en compte tot batejat que es pregunta sobre la seva identitat.

7. El baptisme ens va marcar amb el segell inesborrable de Crist

La imatge de l'«empremta» o «marca» ja apareix en l'Antic Testament i significa la garantia de la protecció divina. En el Nou Testament apareix quan es parla del baptisme: «Ell ens ha marcat amb el seu segell» (2Corintis 1,22). Va ser a l'edat mitjana quan es començà a fer servir la paraula «caràcter» per a definir la marca espiritual inesborrable impresa en l'ànima pel

sagrament del baptisme i es va insistir que el baptisme no pot ser reiterat. El «caràcter» es considera com un senyal distintiu del cristià enfront del qui no ho és, com també un símbol de la dignitat cristiana.

La imatge del «segell» suggereix a un autor dels nostres dies la idea que en el baptisme la fe queda autenticada, confirmada, com un document en el qual hi hagués la signatura de l'Església i de les tres persones de la Santíssima Trinitat. En el seu temps, sant Ireneu de Lió (130-208) en parlava dient: «El baptisme és el segell de la vida eterna.» I conservar el segell equival a mantenir-se fidel a les exigències del baptisme.

8. El baptisme ens fa tastar les primícies de la vida eterna

La vida és un pelegrinatge. Hem sortit de Déu i anem cap a Déu. Aquesta imatge o metàfora del pelegrinatge és molt present en la Bíblia, des d'Abraham, l'amic de Déu, que se'n va cap al país que Déu li indica, fins al llibre de l'Apocalipsi, que parla de «un cel nou i una terra nova». La nostra condició, doncs, és de vianants, pelegrins. En aquest món hi som de pas. Per a agafar forces en aquest pelegrinatge, en el qual, a més de joia, hi ha sempre dificultats i patiments, comptem amb els sagraments. En els sagraments ja participem de la vida eterna que esperem.

El baptisme ens demana de seguir un programa de vida que no és possible de portar a bon port amb les nostres soles forces humanes; cal, a més, l'ajuda de la gràcia de Déu. Per això la vida del batejat és una vida en «tensió» entre el que ja és en el present, o sigui fill de Déu, home nou, i la meta a la qual vol arribar, «veure Déu cara a cara». Òbviament, al llarg del seu camí haurà de fer servir diversos mitjans per a assegurar la seva fidelitat a Crist.

Deu preguntes per a concloure el tema

1. Saps la data del teu baptisme?
2. Alimentes la teva fe amb la Paraula de Déu i els sagraments?
3. Estàs disposat a perdonar els altres?
4. ¿Hi ha coherència entre el que creus i el que fas, en tots els àmbits de la teva vida?
5. Ets conscient que el teu cos i el dels altres són temples de l'Esperit Sant?
6. Participes en l'eucaristia del diumenge amb tots els cristians?
7. Parles de la fe sense vergonya?
8. La caritat i la veritat inspiren el teu servei als altres?
9. Vius la teva pertinença a Crist com a llibertat i com a goig?
10. T'encomanes a santa Maria i als sants que participen ja de la vida eterna?

Curs d'Immersió Ignasiana

Manresa.- Trenta-sis persones d'arreu del món han participat en un curs d'Immersió Ignasiana a la Cova Sant Ignasi. Era la primera vegada que es convocava i més de seixanta sol·licituds van quedar en llista d'espera per a futures edicions. Es tractava d'un curs internacional en anglès i els participants provenien de vint països diferents, dels cinc continents, amb una important presència d'Àfrica i Àsia i dinou llengües maternes diferents. La seva edat mitjana era de 51 anys i una tercera part dels participants eren laics o laiques i la resta, majoritàriament, jesuïtes.

El curs es va iniciar el 27 d'abril, amb la presència del provincial dels jesuïtes d'Espanya, Francisco José Ruiz Pérez, i del provincial dels jesuïtes de Catalunya, Lluís Magriñà. Una mostra d'aquesta internacionalitat és el fet que, durant el curs, hi havia la possibilitat de realitzar exercicis espirituals amb acompanyament en anglès i també en xinès, gràcies

a la presència de Colleen Wang, membre del centre d'espiritualitat de la Companyia de Jesús a Hong Kong.

Durant cinc setmanes, els participants pogueren fer una «immersió» en l'espiritualitat ignasiana, és a dir, en el carisma que es deriva de l'experiència de sant Ignasi de Loiola. Es caracteritza per ser una espiritualitat vinculada a la vida, que convida els qui la segueixen a ser «contemplatius en l'acció» i a alçar la mirada cap a la globalitat, però aterrant en el concret i proper. És per això que implica un gran dinamisme, a estar sempre atents als nous reptes i, especialment, a fer-se presents entre els qui més sofreixen.

Breu

► **A la Casa d'Espiritualitat del Mas Blanc** tindrà lloc un taller de dansa contemplativa els pròxims 11 i 12 de juny. Anirà a càrrec de Victoria Hernández. Vol ser una ajuda per a pregar des del cor i trobar-nos amb la Font. Un temps per a la trobada amb si mateix, amb els altres i amb Déu. Danses senzilles i desenvolupament de la pròpia dansa-pregària; contemplació de la natura. Els destinataris són totes aquelles persones que vulguin explorar una nova forma de pregària, meditació o relaxació. Les places són limitades. Per a reserva de plaça: comunitat@santamariamasblanc.org / 661876083 / 938442467

Marca la X de l'Església en la Declaració de la Renda

Marca la X de l'Església en la Declaració de la Renda

No et costarà més, no et tornaran menys. Amb aquesta frase som convidats a marcar la X de l'Església catòlica abans de signar l'imprès de la Declaració de la Renda. També es pot marcar la casella destinada a fins socials i la frase continua essent veritat.

Crònica de la visita pastoral a l'arxiprestat de Bages Nord

El divendres dia 28 de gener d'aquest any 2011 començava la visita pastoral del senyor bisbe al Bages Nord amb una missa a la catedral de Vic. El P. Antoni Costa, CMF, rector de Sallent i arxiprest, concelebrà amb el prelat i els seus acompanyants. En l'homilia, Mons. Romà ens presentà el sentit programàtic de la visita.

«Gràcies per ser amb el bisbe de la diòcesi en l'inici de la seva segona visita pastoral a l'arxiprestat del Bages Nord. L'eucaristia celebrada en aquesta capella on reposen les relíquies de sant Bernat Calbó és el primer acte d'aquesta visita pastoral. La pregària és el primer deure de qui en nom del Senyor ha de predicar la paraula.

»L'autor de la carta als Hebreus ens ha dit: Nosaltres no som dels qui es fan enrere i es perden, sinó dels qui se salven perquè han cregut. Ser testimoni de Crist significa mantenir-se fermes en la fe i en les opcions de vida que aquesta porta. I això encara que a l'entorn apareguin els núvols de la indiferència, de la burla, del menyspreu, del buit, de la persecució...

»Ja en l'Evangeli apareixen dues de les paràboles de Crist en què ell ens explica com és el Regne de Déu (la llavor i el gra de mostassa, Mt 4,26-34). Quan Crist, la veritable

llavor, el veritable gra de blat que dóna vida, és sembrat al cor d'una persona, el Regne de Déu és present en aquest cor. El Regne de Déu no són idees, ni opcions ètiques, el Regne de Déu és Crist en el nostre cor.

»Els qui formem les comunitats no som gran majoria. Aquesta és època de viure la fe en l'experiència de la minoria... però també sabem que nosaltres, moltes vegades, tan petits com el gra de mostassa, si posem la nostra esperança solament en el Senyor i en la seva gràcia, som ja ara el Regne de Déu present enmig del món. Regne del qual tots els homes són cridats a participar.

»Encomano a la intercessió de sant Bernat Calbó la segona visita pastoral que avui inicio a l'arxiprestat del Bages Nord. També invoco l'ajuda de dos grans predicadors que ens han precedit: sant Antoni M. Claret, fill de Sallent i sembrador de la paraula a Catalunya, i sant

Francesc Coll, recentment canonitzat, el qual he escollit com a patró de la segona visita pastoral a tota la diòcesi.

»Que el Senyor susciti en les parròquies i comunitats del Bages Nord i d'arreu de la diòcesi els evangelitzadors que necessitem... Santa Maria, Mare de l'Església i estel d'evangelització, pregueu per nosaltres. Amén.»

Racó de la Jornada Mundial de la Joventut + Diòcesi acollidora, agost 2011

Dins la tasca d'informació realitzada darrerament, ha tingut una acceptació la proposta (unomauno.org) feta als universitaris: «Fes una acció solidària; un sol dia.» Van rebre el missatge un vint mil universitaris; hi han pres part uns cinc mil.

Per tal d'informar i orientar en cinc idiomes diferents els participants en la jornada funcionarà Ràdio JMJ. Això serà possible perquè Ràdio Maria prestarà les seves instal·lacions i les seves freqüències i la Universitat de

Navarra hi posarà professionals i voluntaris.

També funcionarà una WebTV perquè ho puguin seguir els qui no vagin a Madrid. Tindrà sis hores diàries de programació començant el mateix dia 16.

Com a material de preparació per a la pròxima jornada, l'editorial Romana ha publicat *iNo tengáis miedo!*, que recull els vint-i-sis missatges de les vint-i-sis JMJ celebrades fins ara, inclosa la de Madrid.

L'associació Apostolat del Rosari en Família, amb seu als Estats Units, ha donat set tones de rosaris destinades a les motxilles dels pelegrins i proposa de resar el rosari els dissabtes, fins al mes d'agost, pregant per la JMJ (www.firmesenlafe.org).

En realitat, ens sentim molt sols? | Vicenç Devesa i Montserrat.....

Estem en una societat que està més intercomunicada que en cap altre moment de la història. Mai no havíem pogut contactar d'una banda a l'altra del món amb la immediatesa i la facilitat amb què ho fem ara. Però, malgrat tot, tenim el risc de sentir-nos més aïllats que en cap altre moment històric. Precisament, fa uns dies un jove em comentava que en realitat la majoria de gent de la seva generació se sent molt sola. L'argumentació que em feia el jove remarcava que trobava que moltes persones no són capaces de mantenir una amistat profunda perquè tot en la seva vida és superficial. Davant aquesta realitat el més petit contratemps els enfonsa del tot.

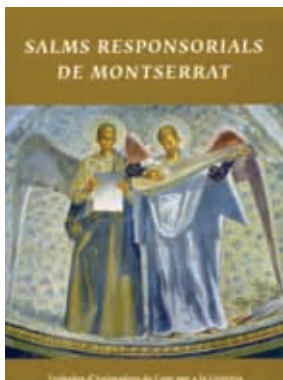
Estem en una societat que ha arribat a pervertir i banalitzar els conceptes d'amistat, de sentiment o d'amor. Des de sempre s'ha dit que d'amics de veritat al llarg de la vida se n'arriben a tenir ben pocs. Ara resulta que a internet podem arribar fàcilment a tenir centenars, o fins i tot milers, d'amics. Amb la major part d'amics, però, resulta que som incapaços de tenir-hi cap conversa que vagi més enllà d'allò que és la pura superficialitat. Hem oblidat sovint que tots els recursos de què disposem no són una finalitat sinó un mitjà que ens hauria d'apropar i no allunyar-nos de la realitat, sigui més o menys propera en l'espai. Quants som els qui despengem ràpidament la trucada al telèfon mòbil

abans d'acabar la conversa, per important que sigui, amb la persona que tenim al davant?

Ja fa uns anys, un psiquiatre molt conegut titulava un dels seus llibres amb l'expressió *Por al silenci*. És una expressió que encara pot ser més vigent en l'actualitat. Sembla que necessitem «sorolls diversos» que ens evitin de plantejar-nos el veritable sentit de la nostra vida. Aquests «sorolls», però, també ens impedeixen de compartir sentiments profunds amb els qui ens envolten, o ser capaços d'escoltar-los quan ells ens necessiten. Perdre el silenci és perdre també la possibilitat d'escoltar l'altre, d'escoltar Déu.

En aquest context es pot escaure la pregunta que ens interrogui sobre què podem fer-hi com a cristians, en aquesta societat amb tants recursos, amb tanta superficialitat, però a la vegada amb tanta necessitat de fortalesa, confiança i esperança. En la seva anàlisi de la societat actual, Zygmunt Bauman, insisteix que si perdem l'esperança serà la fi. Segurament podríem considerar que perdre l'esperança significa també la nostra fi com a cristians. El testimoni dels cristians per definició ha de ser esperançat, perquè així és el missatge de Jesús. Ens cal comunicar aquesta esperança als altres en la nostra vida de cada dia. Segur que llavors uns i altres ens sentirem menys sols.

Llibres | Salms responsorials de Montserrat.....

Aquest llibre conté la lletra i la música per al recitat de les estrofes de 79 salms i 3 càntics. Igualment, per a 125 antífones que fan de resposta perquè tothom la canti. Els autors de la música són vuit monjos del mateix monestir. En les pàgines de presentació, l'actual abat, P. Josep M. Soler, diu que «estem molt complaguts de poder oferir ara les melodies montserratines dels salms responsorials dels tres cicles de diumenges així com la de les solemnitats i festes que poden caure en diumenge. I de fer-ho en l'avinentsa dels quaranta anys de les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia.

Aquestes trobades, que se celebren anualment a Montserrat, són una bona ocasió per a entrar en els textos i en la música litúrgica tant des d'un punt de vista tècnic com vivencial». Els promotors de les trobades han estat els promotors d'aquest llibre, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:
VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.
REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC
ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 889 19 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60